

TEPLANSKÝ OBČASNÍK

Informátor obyvateľov Obce Trenčianska Teplá

September 2009

Ročník 19

Číslo 2

Hody, hody,..... a jeseň je tu

Prázdniny prešli ako voda a začiatok školského roku je predzvestou jesene. Tak ako deťom začali opäť školské povinnosti, prišla jeseň a s ňou i postupné dokončovanie začatých prác, opráv, investičných akcií v obci.

Aj keď finančná kríza zasiahla rozpočet obce, snažíme sa, aby mala minimálny vplyv na chod obce.

Obmedzili sme niektoré výdavky, ale snaha je plniť najmä úlohy v oblasti školstva, sociálnej oblasti a tiež úlohy stanovené v strategických cieľoch. To čo sme si naplánovali pre rok 2009 dotahujeme a celkové hodnotenie ukáže, ako sa nám ich podarilo splniť i v takto obmedzených a zložitých podmienkach.

Dokončenie bytovej výstavby v centre obce plánujeme v najbližších týždňoch a tridsaťdeväť rodín by malo tráviť Vianoce už vo svojich, resp. obecných nových bytoch.

Dostali sme viac ako dvestodesať (210) žiadostí na osemnásť (18) obecných bytov. Toto číslo je alarmujúce a treba skutočne úplne vážne sa zamýšľať, čo v oblasti bytovej politiky obec ďalej podnikne. Niektoré žiadosti sú skôr životné príbehy, v ktorých najmä mladé rodiny hľadajú poslednú šancu v pridelení obecného bytu pre svoju normálnu existenciu a rozvoj.

Pri tomto počte podaných žiadostí na byty je veľmi zložitá ich prideliť najmä tým, ktorý to životne potrebujú. Pomocnú ruku sme pripravení podať najmä mladým rodinám s deťmi.

Už na jeseň chceme začať stavebné práce na riešení autobusových zástaviek v centre obce. Stará škola je definitívnu minulosťou a cieľom podaného projektu „Regenerácia centrálnej zóny Trenčianska Teplá“ je sústrediť zástavky autobusov do jedného centrálného priestoru a spoločne

s kruhovou križovatkou vytvoriť nové dopravné centrum.

Každoročne zápasíme s čistotou v obci. Vyčistili sme na jar všetky ulice, bol som spokojný najmä pred Veľkou nocou, že sa nám to podarilo. Stálo to nemalé finančné prostriedky z rozpočtu obce, len akosi stále menej očakávame, že najmä mladšia generácia uchopí lopaty a metly a pomôže nám s čistotou v obci.

Čistota obce a komunálny odpad je veľmi dlhá kapitola a každý z nás si musí uvedomiť, ako s ním nakladá. Čoraz viac zápasíme s odpadom po celej dedine. Kdekoľvek je „uložený“, len nie u mňa doma. Mnohí to dokazujú denne. Ak chceme mať čistú obec, potom nám asi nič iného nezostáva, len dávať z rozpočtu obce viac peňazí do tejto kapitoly. Filozofia je veľmi jednoduchá. Keď vyčistíme obec spoločnými silami, sú to minimálne náklady a obec bude čistá, keď to urobí firma, tiež bude obec čistá a všetkých nás to bude stáť finančné prostriedky, ktoré pôjdu z vrecka každého z nás.

Nechceme ťahať ďalšie peniaze od občanov na riešenie uvedených problémov, keď vieme, že mnohí si uplatňujú i 20,- Sk zľavu na komunálny odpad.

Verejné osvetlenie sa nám akosi často kazí. Je to z dôvodov, že niektorí mladší posilnení rôznymi „posilňovacími prostriedkami“ kopú a ničia nám stĺpy verejného osvetlenia. Informovali ste ma i o ničení dopravného značenia. Neskrývajte sa za záclony a volajte políciu, keď takéto vystrážanie vidíte. Veď oprava nás stojí znovu financie, nehľadiac na bezpečnosť a viditeľnosť najmä v noci. Frekvencia premávky v obci je značná a ak nebudeme v noci svietiť, môžeme ublížiť najmä starším občanom – chodcom.

Je jeseň a je to i čas hodov a hodovania. Aj to patrí k tradíciám obce a k jej histórii. A patrí to k životu ľudí, ktorí tu prežili ne jeden rok. Udržujme si zvyky a tradície obce. Je to naša história a neoddeliteľne patrí k nám.

Ing. Milan BEREC
starosta obce

Storočnica električky

Hoci je už september, ešte stále v nás doznieva spomienka na prípravu storočnice našej električky a priebeh tejto udalosti. Či už to bola konferencia Slovenskej vedecko-technickej spoločnosti zameraná nielen na históriu, ale i na modernizáciu a budúcnosť železníc i premávanie otvoreného letného vozňa spoločne s električkou, ako i slávnostné odhalenie pamätnej tabule k tomuto významnému výročiu na železničnej stanici za účasti

zástupcov kancelárie prezidenta SR, štátnej tajomníčky MŠ SR, poslancov NR SR, oblastného riaditeľa ŽSR, predstaviteľov okolitých miestnych samospráv, zástupcov železničných spoločností, nadšencov a fanúšikov našej električky z celého okolia.

Výstavou v požiarnej zbrojnici pripravenou z rôznych archívnych materiálov našich občanov, priateľov električky, ako i kresbami detí z materskej školy sme chceli vyzdvihnúť dôležitosť tejto stavby a pripomenúť si jej históriu, modernizáciu, rekonštrukciu a v nepodstatnej miere i jej súčasnosť. Veď električka to nie je iba atrakcia, ale i prvok dotvárajúci kolorit a charakter Obce Trenčianska Teplá a kúpeľov Trenčianske Teplice a následne i ďalších obcí Mikroregiónu Teplička – Omšenia a Dolnej Poruby.

Zaujímavosťou na železničnej stanici v Trenčianskej Teplej bolo i vystavenie motorových drezín, modelového koľajiska nadšencov z Komárna a predaj rôznych upomienkových predmetov so železničnou tematikou.

Pri príprave osláv sa stretlo veľa vynikajúcich ľudí, obdivovateľov, fanúšikov a najmä tiež nadšencov z radu železníc, ktorí sa starajú o dobrý stav električiek a majú tiež záujem o trvalé zatraktívnenie tejto úzkorozchodnej trate častejším premávaním otvoreného letného vozňa a tým aj pritiahnutím návštevníkov a turistov do našej obce.

Poprajme im, aby ich nadšenie a elán neopustili a zámery na trvalé zapožičanie letného otvoreného vozňa, aby sa podarili a najmä nielen rok 2009 bol rokom električky, ale i tie roky ďalšie nech je električka naďalej dobre fungujúcim prvkom v našej obci.

K dôstojnosti osláv storočnice električky sa pripojila i naša Základná škola poriadaním Olympijského festivalu dňa 26. júna 2009. O významnosti tejto akcie svedčí i ocenenie Ministerstva školstva SR za prítomnosti prezidenta SR.

- obecný úrad -

Iba Bratislava, Košice a Trenčianska Teplá

Považie je ten malebný kút Slovenska o ktorom môžeme povedať, že je rozprávkovo krásny. Dedinky pri striebornej stužke Váhu boli plné života. Ľudia od nepamäti tu žili takže od skorého rána sa lopotili na úzkych pásikoch polí. Aj keď tu bol život ťažký, ale bol krásny.

Bola to však polovica devätnásteho storočia, keď elektrina a para začala od základu meniť život vo svete. A bokom nemohli zostať ani dedinky na Považí, teda ani naša rodná dedina Trenčianska Teplá.

V roku 1860 tu bol založený liehovar. Jeho vysoký komín bol ako zdvihnutý výstražný prst, ktorý upozorňoval na to, že prichádza niečo čo zmení nielen tvár dediny, ale aj jej život.

Písal sa rok Pána 1883, keď bola postavená železničná trať z Istebníka do Žiliny a prvý vlak svojím zapískaním ako by oznámil, že je koniec povozom, či fiakrom, že prepriahacie stanice, kde sa menili unavené konské záprahy za čerstvé stratili svoj význam a odídu do zabudnutia.

O päť rokov neskôr v roku 1888 bola postavená železničná trať na Moravu. Tak sa Trenčianska Teplá stala dôležitým železničným uzlom.

Zem i keď úrodná nemohla uživiť toľko obyvateľov a preto mnohí odchádzali za prácou do sveta. No pri stavbe železnice a potom na nej mnoho ľudí tu našlo

zamestnanie a tak k roľníkom a remeselníkom pribudli robotníci, ktorí okrem rúk nevlastnili žiadny majetok.

Veľmi dôležité bolo polozenie základného kameňa pre stavbu cukrovaru v roku 1900. O rok neskôr sa uskutočnila už aj prvá kampaň. Bol to veľký prínos pre obec, že ľudia nemuseli odchádzať od svojich rodín, ale chlieb čo i len skromný našli si doma.

V roku 1902 sa rodila stavba obecného domu. O dva roky neskôr bol položený základný kameň pre elektrárňu. V roku 1907 sme už mali osvetlené ulice.

Boli zahájené jednania o výstavbe železničnej trate do kúpeľov Trenčianskych Teplíc a následne jej výstavba a tak už 27. júla 1909 začala na tejto trati premávať električka.

Nová škola sa stavala v rokoch 1910 – 1912. Spomeniem ešte budovu „Čipkárne“ postavenú v roku 1914. Keď sa spätne pozeráme na premenu obce musíme konštatovať, že obec do prvej svetovej vojny zaznamenala obrovský hospodársky rozmach, ktorý neľútostne skončila táto vojna. Ľudom priniesla iba utrpenie, biedu, bolesť a hlad. Bolo to krátke, ale krásne obdobie v živote našej obce. Teraz si však spomíname na jednu výnimočnú udalosť, keď pred sto rokmi prešla prvá električka do Trenčianskych Teplíc. Bol to nádherný pohľad na skvost vtedajšej techniky. Hlavne cez leto, keď bol pripojený otvorený vagón, kde na laviciach sedeli všelijakí ľudia. Obdivovali sme ich a mávali im. Prvá zastávka od stanice bola naproti hotelu „New York“ pri ceste do cukrovaru.

Tam boli aj stavidlá vody (šubre), kde sa odvádzala voda do cukrovaru. Tam cez horúce letné dni bolo vesele. Bol to raj pre deti – kúpalisko. Tu sa plávalo i člnkovalo (pravdaže nie na člnoch, ale na korytách). Tak ako deti obdivovali ľudí v električke, tak títo s radosťou pozerali na šantiace decká. Zdá sa, že to bola tá najkrajšia epocha nášho detstva.

Druhá zastávka bola pri moste oproti „Pomníka padlých“. Potom ešte na hornom konci pri kameňolome. V Kaňovej bola výhybka a tam sa mohli električky križovať. Električka z Teplíc čakala kým prejde električka z Teplíc a potom pokračovala v ceste do Teplíc.

Nejdem hovoriť o technických údajoch chcem iba povedať, že električkou prichádzali ľudia z rôznych ďalekých krajín a tak sme sa mohli zoznamovať aj s kultúrou iných národov. Otváral sa nám nový nepoznaný svet.

Boli sme hrdí na to, že na Slovensku električku mali iba Bratislava, Košice a Trenčianska Teplá.

- I. Masár -

125 rokov Dobrovoľného hasičského zboru Trenčianska Teplá

Čas neúprosne rýchlo plynie. Je tomu už 125 rokov, keď pod vplyvom mecenáša baróna Filipa Skrbenského majiteľa rádu maltezkých rytierov a statkára z Prílesu bol v Trenčianskej Teplej založený dobrovoľný hasičský zbor. Medzi prvých známych hasičov patrili Robert Schlezinger, Martin Masár, Félix Braun, Ján Barčík, Cyril Januš, Ondrej Kováč a ďalší.

Barón Skrbenský hasičskému zboru daroval ručnú striekačku a podieľal sa na rozvoji hasičstva v našej obci. Od roku 1884 sa medzi dobrovoľnými hasičmi vystriedalo mnoho zvučných mien občanov podieľajúcich sa na práci a šírení dobrého mena: ako Ferdinand Mikšík, Ernest Šumichrast, Rudolf Gazdík, Jozef

Straka, Rudolf Majtás, Vincent Propper, Štefan Kotúč, Alex Pavlačka, František Vorza, František Zubo a mnohí iní.

Hasičstvo u nás malo svoje opodstatnenie a malo aj silné korene. V roku 1929 sa občania svojimi dobrovoľnými príspevkami zaslúžili i o zakúpenie krásnej zástavy, ktorú naši hasiči vlastnia dodnes. Medzi archívne materiály nášho zboru patrí požiarna pamätná kniha založená v roku 1964 - vedená do roku 1983, album s fotografiami z činnosti našich hasičov i kronika mladých požiarnikov z r. 1970 -74 vedených pánom učiteľom Milanom Mojšišom ako i publikácia vydaná v roku 1984 pri príležitosti stého výročia založenia DHZ.

Spomedzi vtedajších členov výboru dnes už mnohí nie sú medzi nami. Či už je to zaslúžilý člen Jozef Fabo, ktorý dokonca pracoval vo funkcii krajského vedúceho tajomníka DPO i s manželkou Margitou, páni Jozef Moško, Jozef Masár, Jozef Straňák, Karol Kotúč, bratia Peter a Pavol Košútovci.

Tí, ktorí sme ich poznali, na nich určite nezabudneme a na ich zaslúžilú činnosť často zaspomíname.

Spomedzi tejto aktívnej generácie medzi nami žijú a života v obci sa zúčastňujú pán Karol Provazník, Vladimír Sýkora, Rudolf Provazník, Rudolf Matejíčka, Gašpar Masár, pani Adela Suchá, Jozefína Kotúčová, Otília Košútová, Mária Bieliková s manželom Jozefom Bielikom, i synom Jozefom, Pavol Rýdzy, Pavol Ďurdík, Juraj Dobias.

Aktívne bolo i družstvo žien v zložení Viera Kováčiková, Eva Slováčková, Mária Blaháčová, Zuzana a Anna Gazdíková a ďalšie.

I keď mnohí z nich nie sú v súčasnosti činní na poli hasičskom, zúčastňujú sa podľa možností a zdravotného stavu na práci v rôznych spoločenských organizáciách či kluboch.

Históriu a činnosť hasičov si pripomenieme dňa **26. septembra 2009 na futbalovom ihrisku v Trenčianskej Teplej, kde od 10.⁰⁰ hod.** sa zúčastnia hasičské zbory z okolitých obcí a miest spoločného športovo-hasičského zápolenia. Zároveň bude vykonaná ukážka zásahu hasičov z HaZZ. Po skončení a ocenení súťažiacich i zaslúžilých členov bude pre občanov pripravená športovcami a hasičmi **hodová veselica od 16.⁰⁰ hod. - 02.⁰⁰ hod.** Pre deti bude pripravený **skákací hrad a rôzne súťaže.** Z archívnych materiálov DHZ a našich občanov bude pripravená **v budove Požiarnej zbrojnice v Trenčianskej Teplej výstava zo života hasičov.**

Na tieto akcie Vás vážení občania srdečne pozývame.

- obecný úrad -

Naši rodáci

K rodákovi našej obce patrí nepochybne i niekoľko kňazov – duchovných vodcov a osvietenecov svojej doby, v minulosti trpko skúšaných a prenasledovaných spoločne so svojimi rodinnými príslušníkmi. Či už to boli Vojtech Hromník, Vojtech Žarnovický, Martin Šandorfi, Ján Čierny, Karol Čierny, Andrej Paldan, Štefan Čierny, Michal Gallo, Ján Rekm – každý z nich priniesol vo svojej dobe kus obety, nezabudnuteľné pôsobenie v duchovnej oblasti, literárno-publikačnej a pastoračnej.

Je potešiteľné, že i v súčasnej dobe z našej obce pochádzajú mladí nadaní kňazi ako Karol Dobiáš, Štefan Vančo, Ľuboš Matuška, či Michal Lajcha. Je to nová nastupujúca generácia, ktorá akoby prebrala štafetu po generácii už skoro zabudnutých, v nedávnej dobe tak významných osobností, vyrastajúca pod pôsobením takých vynikajúcich kňazov v našej obci ako bol pre nás všetkých nezabudnuteľný ThDr. Štefan Janega, či ThDr. Peter Paliatka a v nepodstatnej miere i súčasný duchovný správca farnosti ThLic. Marek Hriadel.

Poprajme im všetkým - duchovným pastierom ľudských duší dostatok pevných síl, zdravia, porozumenia a verných priateľov pri plnení ich poslania. Životná púť, ktorú si zvolili je náročná, o to náročnejšia v súčasnej dobe, keď veľa ľudí je ťažko skúšaných a chýbajú im sily na prekonanie prekážok. Práve tu je nezastupiteľné poslanie duchovných pastierov a ich spolupatričnosť so všetkými ľuďmi.

Všetko dobré do ďalších rokov!

- obecný úrad -

Matúš Gazdík

sa narodil 19. septembra 1879. Zomrel ako 59 ročný 6. septembra 1938 a je pochovaný na cintoríne v rodnej obci Trenčianskej Teplej. Za prácou odišiel do Ameriky. Zúčastňoval sa na živote v krajanských spolkoch, hlavne v Slovenskej lige a Matici Slovenskej.

Matúš Gazdík je v poradí štvrtým podpísaným na Pittsburghskej dohode.

V čase prvej svetovej vojny, keď sa začali formovať légie, odišiel z Ameriky do Európy, aby bojoval za oslobodenie rodnej zeme zo väzku Rakúsko-Uhorska.

Nekonečný zástup ľudí išiel na poslednej ceste odprevedať svojho rodáka, spolubojovníka, priateľa, človeka, ktorý sa vedel obetovať za spoločnú vec.

Bol jedným z veľkej rodiny, ktorá odišla za chleбом. Spomeniem aspoň mená: Martin Gazdík, Valent Gazdík, Šimon Gazdík, Pavel Gazdík, Ondrej Gazdík, a Matúš Gazdík. K tejto rodine patrí Ondrej Homola, Jozefína Homolová, rodená Gazdíková, Františka Pavlíková rodená Gazdíková, Jozef Horiňák a Pavel Novák.

Mnohí z nich sa viac nevrátili a svoj večný sen snívajú ďaleko od svojej rodnej zeme.

Už dávno sú preč tie časy, keď sme za tichých letných večerov sedávali na priedom a počúvali rozhovory starých ľudí. Boli to ľudia, ktorí prešli kus sveta. Rozprávali o ďalekých krajinách, Rusku, Sibíri, Taliansku, kde v prvej svetovej vojne bojovali, ale rozprávali aj o Balkáne i ďalekej Amerike, kde mnohí odišli za prácou. V našej obci bolo týchto svetobežníkov viac ako dosť.

Amerika – zem veľiká. Tam mnoho našich rodákov našlo prácu a mnohí aj hrob.

A tak ma zaujímali rozhovory. Hltal som každé slovo rozprávača. Na dvore môjho starého otca sa pravidelne večer čo večer schádzali títo svetobežníci, pretože aj on bol niekoľkokrát v Amerike.

Najčastejšou témou, ako som už spomenul, bola prvá svetová vojna, pád monarchie a zrodenie Česko-Slovenskej republiky. Hovorili o Clevelandskej dohode, ale hlavne o Pittsburghskej, na ktorej bol podpísaný Matúš Gazdík – ich priateľ a rovesník, ktorý bojoval aj na fronte ako príslušník Francúzskej légie.

V nečase i v zimných mesiacoch sa schádzali v hostinci Légia, ktorý Matúš Gazdík dal postaviť. Tam sa konali aj schôdze legiónárov z celého okolia.

I. Masár

* Letná Krajina, olej, 1975, I. Masár

Rodnej dedine

Je krásne a správne, keď človek naplní svoj život činnosťou prácou nielen pre rodinu, ale aj pre spoločnosť v ktorej žijeme, keď nečaká čo mu obec dá, ale sám sa snaží dať kus svojho Ja ako dar rodnej dediny.

Dostal som DVD disk na ktorom je uložená niekoľko ročná práca Pavla Pytlíka. Je venovaná jeho rodnej Obci Trenčianskej Teplej. Fotografie ľudí i krajiny sú prekrásnym dokumentom o raste i premene dediny. Pred očami nám defilujú starci v dobovom oblečení, vidíme osobnosti z radov rodákov i tých, ktorí v tejto obci prežili kus svojho života a svojim dielom zapísali sa nielen do kroniky obce, ale aj do srdca jej obyvateľov.

Čerpal prevažne zo svojho otca fotografistu Martina Pytlíka. Veľmi krásne je zdokumentovaná premena obce. Niektoré staré budovy žijú a sprítomňujú sa nám už iba na fotografiách. Veľmi cenná je dokumentácia regulácie potoka Teplička, ktorý preteká stredom obce. Neveľký, no v čase topenia snehu nespútaný živel každoročne sa vybrežil a zalieval dvory. Pri takých záplavách voda odnášala hydinu, ošípané, dobytok, ba aj ľudí. Práca na regulovaní potoka začali v roku 1929, keď na stolci richtára sedel roľník Ondrej Kováč. Ako hovorili jeho súčasníci, keď videl koľko zla, škody, biedy a utrpenia voda každoročne narobí, rozhodol sa ísť rovno do Prahy. Dal vyšíť krásnu košeľu a lajblík, aby ho odovzdal ako dar od obyvateľov dediny prezidentovi T. G. Masarykovi a pritom ho požiadal o finančnú pomoc, aby sa mohol zregulovať potok. Keď v súčasnosti pozerám na cyklus fotografií z jeho výstavby, musím

vzdať úctu richtárovi Ondrejovi Kováčovi, pretože na tú dobu bolo to skutočne veľdielo.

Škoda len, že žiadna z ulíc okolo potoka ani pamätaná tabuľa nenesie meno tohto statočného richtára. Zdravým sedliackym rozumom pozeral na to, že lepšie je reguláciou Tepličky škodám predchádzať, ako potom veľké škody odstraňovať.

Niekoľkoročná práca Pavla Pytlíka je pod prostým názvom „Trenčianska Teplá“. Pri prezeraní obrázkov je krásne sa vrátiť do mladosti a stretnúť sa s mnohými ľuďmi, ktorých som poznal, ktorých som si vážil pre ich statočnosť.

Táto práca je krásnym vyznaním lásky k rodnej dedine a je treba povedať úprimné veľké „ĎAKUJEM“ za toto dielo, ktoré nám sprítomňuje kus histórie rodnej dediny. V tomto malom DVD disku je ukrytý poklad, ktorý patrí celému nášmu národu, je to niekoľkoročná systematická práca, je to kus srdca a duše autora, je to tichá modlitba za túto našu krásnu dedinku.

Keď si človek prezrie toto dielko pochopí koľko lásky a bezsenných nocí autor tomuto venoval a za to mu patrí obdiv i vďaka.

Aj toto krásne vyznanie lásky k rodnej hrude patrí ku zlatému pokladu nášho národa.

- Sýk -

Dole dedinou

Tam kdesi na hornom konci chotára potok sa rozvojoval. Jedno rameno tiahlo sa úbočím Hája, aby poháňalo mlyn v doline a druhý v strede dediny. Tak ako všade aj u nás mlyny boli opradené mnohými neuveriteľnými, ale pritom skutočnými príbehmi o vodníkoch, ktorí často robili mlynárom starosti, keď im zastavili mlynské koleso.

Na druhej strane Doliny je bájny Dubovec. Bol to les porastený stáročnými dubmi a to boli posvätné miesta ľudí, ktorí tu žili pred tisícročiami. Teraz po duboch už nie je ani pamiatka, ale nevyspytateľné veci sa tu dejú až do dnešných dní. Tak, ako kedysi tu pohanskí žreci uzdravovali ľudí vyhánaním zlých duchov, tak bosorky veštili, ale aj zle porobili ľuďom, ktorých nenávideli. Tak to bolo ešte aj pred sto rokmi, keď tam kdesi na úbočí stála chalúpka v ktorej žila Maryša. Tá veštila z ruky. Prichádzali k nej ľudia zo šireho okolia, aby sa dozvedeli čo ich čaká na ceste života. Už nie je tu medzi nami, ale pretože zlé sily nemôžu nechať priestor neobsadený, dole vodou prišla iná, pravdaže s novšími a progresívnymi metódami veštenia či zaklínania. Je to niečo na spôsob kukučkových hodín, že trikrát otvorí a zatvorí okno a zakaždým zavolá „skapeš“, alebo to čo je súdeň tej ktorej osobe.

Sme na začiatku dediny a pozeráme ako tu vyrastajú krásne moderné domy. Predzáhradky s rôznymi tvarovanými kríkmi sú ozdobou tejto obce. Boli tu aj dva kameňolomy, ale už sa v nich neťaží kameň. Tam kdesi na úbočí Dubovca bol aj židovský cintorín. Bohužiaľ už nie je.

Ľudia v dedine boli roľníci, dvory boli plné detského džavotu, lebo vo dvoroch bývalo aj viacero pokolení. No život sa mení. Pôvodné chalúpy miznú. Nevyhovujú už modernému človekovi. Mnohé boli utopené, keď sa dvíhala cesta, či keď sa reguloval potok.

Kedysi cesty boli prašné a dievčatá ich polievali a zametali. Bola to pre ne viac hra ako povinnosť. Pri tom si spievali. Pred nedávnym som pozeral ako mladá žena zametala cestu pred domom. Spomenul som

si na mladosť a bolo mi dobre, ale len do chvíle, keď zametené smeti a kamienky neskončili v kanalizačnej šachte.

Prebral som sa a kráčal ďalej. Zastavím sa pred chalúpkou, ktorá je ako z rozprávky a pred ňou v malej záhradke kráľovné kvetov nádherne šípové ruže. Neďaleko je predzáhradka plná žihľavy. Je vyššia ako človek. Spomenul som si na ktorúsi rakúsku spisovateľku, ktorá napísala knižku „Lieky z božej lekárne“. Je to o rôznych bylinách v prírode i o žihľave, ktoré sa používajú pri liečení všetkých chorôb. Iste aj táto záhradka je v božích rukách. Žihľava sa však môže použiť aj na farbenie kraslíc na ružovo až tmavočerveno.

Za potokom vidím čulý ruch a s obdivom pozerám na ľudí pracujúcich na stavbe. S vyhrnutými rukávmi, plní života prerábali staršiu budovu na modernú, ktorá bude prínosom pre obec.

Vtedy som si uvedomil, že človek, ktorí stojí na ceste a má ruky vo vreckách nemôže v živote nič spraviť a to je bolestne málo pre život.

- S a m o -

Mílniky cesty života

Utíchol džavot detí ponáhľajúcich sa do školy. Po mesiacoch naplnených povinnosťami prišiel čas oddychu prázdniny, aby po nich opäť zasadli do školských lavíc. Keď hovorím, o tom, že chodiť do školy a učiť sa je povinnosť, nemyslím na to, že to treba robiť kôli pani učiteľke, ale je to povinnosť voči sebe, aby sme v živote boli úspešní.

Stalo sa, že sa jeden človek pýtal známeho čo robí. Ten mu odvetil, že študuje na vysokej škole. S prekvapením hovorí, že však ty nemáš ani strednú. Tú potom. Ale ty nemáš ani základnú. Tá je najľahšia, tú spravím nakoniec.

Zdá sa, že tu je akési prevrátené poradie hodnôt. Lebo tak ako pri stavbe domu najskôr musím spraviť pevný základ, potom na tom môžem stavať a nakoniec to ešte nejako vylepšiť. Tak aj v škole najskôr sa učíš písať a čítať, potom svoj obraz, poznanie musíš rozšíriť na strednej škole a nakoniec môžeš úspešne absolvovať vysokoškolské vzdelanie. Toto všetko Ti dokáže dať škola. Vzdelanie je ako krásna budova, ktorá ťa v živote bude reprezentovať.

Ale, čo z toho všetkého, keď takáto krásna a pevná budova, by mala stáť na bahne, bahno ju pohltí, tak ako pohltí človeka i všetko, čo sa na bahne i morálnom zakladá.

A tak to je, že to čo sa v živote zdá najľahšie a že to až nakoniec, je to vlastne to najdôležitejšie a musí predchádzať všetkému. Je to rodina a morálna výchova dieťaťa.

Mal som v živote možnosť poznať „dámu“ s hrdým vysokoškolským titulom pred menom. Mala veľmi bohatú zásobu vulgárnych slov, ktoré pri komunikovaní úspešne používala, takže musel ju obdivovať a závidieť jej aj ten najposlednejší úbožiak o akých sa zvyklo hovoriť ako o najvulgárnejších ľuďoch, ale v porovnaní s takouto „dámou“ človek by sa veľmi mýlil. Bohužiaľ, kto v bahne vyrastá a na ňom a na podlosti stavia svoju budúcnosť v bahne aj utonie.

Jeden z najväčších umelcov sveta, keď portrétoval ľudí, najväčšiu pozornosť venoval oči, lebo v nich videl celého človeka. Oči sú zrkadlom duše. Nie je nič krajšie ako keď pri rozprávaní človek sa na Vás pozerá, keď i ústa mnohokrát mlčia, oči rozprávajú.

Skončil sa školský rok, sú prázdniny a po nich študenti budú pokračovať v ďalšom štúdiu, alebo pôjdu do zamestnania. Každý prežitý rok i každá škola, ktorú absolvujete sú ako milníky na ceste života. Dnes končíš základnú školu o niečo neskôr už maturuješ, obhájaš titul Bakalára. Školu opustiš ako Profesor, Doktor, či Inžinier a začneš letieť životom na vlastných krídlach.

To všetko Ti škola môže dať, ale to čo by sa zdalo ako to najľahšie a na čom by človek mal postaviť celý svoj život, to je výchova v rodine. A tá je nezastupiteľná.

- Sýk -

Zlatovláska Borka

Písal sa rok Pána 1241, keď sa rozhoreli ohne na strážnych vežiach hradov na celom Považí. Udolím Váhu cestou ktorou kedysi v polovici druhého storočia vojská Marka Aurélia prišli až pod štíty našich nebotých Tatier, teraz sa valila pohroma, ktorá nemala obdobu v histórii nášho národa.

Tatári idú. Tento chýr niesol sa celým údolím Váhu. Išiel rýchlosťou vetra od Strečna cez Hričov, Vršatec, Košecký hrad, Ilavu a Krasín do Trenčína. Po chvíli však ohne na strážnych vežiach utopili sa v dyme horiacich dedín.

Hrad na Čertovej skale bol neveliký, ale veľmi významný. Z jeho veže celá krajina bola ako na dlani. Krásny priestor bol ohraničený Vršateckými bralami. Uprostred tejto nádhornej krajiny v malej dedinke Pominovec stál kostol. Kto ho postavil a kedy, to sa už nikto nedozvie. Bol najstarším majákom kultúry ducha, bol rannou hviezdou kresťanstva u nás.

Ved' už rímske légie, ktoré tadiaľto pochodovali boli vytvorené z kresťanov. S vojakom išli aj remeselníci, kolári i kováči, ktorí opravovali zbroj a taktiež obchodníci. Títo všetci šíрили učenie Kristove založené na láske a odpustení.

Nielen ohne na strážnych vežiach, ale aj dym spálených dedín desil ľudí, ktorí sa snažili hľadať ochranu v opevnení hradov v jaskyniach i v hlbokých lesoch.

No nie všetkým sa to podarilo. Borka, toto krásne zlatovlasé dievčatko išlo k studienke pod starou lipou v Podhradí nabrat' vodu pre chorú starenku. Už sa vracala naspäť k chalúpke, keď sa objavil Tatár na koni s lukom v ruke. Zlatan statný mládenec chcel svoju milú Borku ochrániť. Priskočil k nej, objal ju, no v tej chvíli vystrelený šíp preletel cez jeho srdce, prerazil kríž, ktorý nosila Borka na prsiach a prebodol aj milujúce srdce statočnej zlatovlásky. Krčah s vodou pre starenku jej vypadol na zem a voda sa rozliala. Márne čakala starenka na zlatovlasú Borku.

Ned'aleko od chalúčky v Podhradí učupenej pod Čertovou hradnou skalou je Hrivová. Na nej stojí kríž. Tam kedysi Zlatan a Borka. Pochovali ich tak ako ich spojil šíp vo večnom objatí. Aj starenka sa bola pomodliť pri ich hrobe. Po líkach jej stekali jagavé slzy a tam kde sa dotkli zeme rozkvitli nádherné kvety. Boli to kvety vd'aky za to, že inému chcela pomôcť no sama stratila svoj krásny mladý život.

V mladosti som prežil mnohé rozprávko krásne večery, keď starci sedeli na priedomí a otvorili knihu svojich spomienok na to čo im rozprávali staré matere. Zaviedli nás do rôznych zákutí dediny i lesa. Prešli sme podzemnými chodbami i tajomstvami mlynov. Rozprávali o žiarivej láske a dobrote ľudí, ale nezabudli ani na podlosť jedincov.

Prílišný hluk a uponáhľanosť zničili kúzlo večerov na dedine. Škoda, že mnoho krásnych príbehov zostalo ukrytých, nedopovedaných a odišlo s tými, ktorí tieto príbehy pre zhon už nemali komu povedať.

- Samo -

Slovenský skauting 31. zbor

Po veľkej noci bola naša činnosť v zbere veľmi pestrá. Po aprílovej návšteve nášho družobného oddielu skautiek z Třebíča u nás v Teplej nasledovalo víkendové turné. 24. - 25. 4. 2009 Skautský hudobný festival SOARÉ – Banská Bystrica. Festival bol zameraný na hudobný žáner ako je pop, rock, folk, rock/pop. Naši piati roveri si veľmi pochvalovali.

Kráľovská koruna

Desať našich skautov sa zúčastnilo v dňoch 30. 4.- 3. 5. 2009 na bojovke v Lúke nad Váhom pod hradom Tematín. Bola to súťaž medzi zbormi a skúška ako sa orientovať v nočnom prostredí, ako získavať zajatcov, ale hlavne dokázať sa postarať sám o seba. Celá bojovka sa niesla v historickom období, na ktoré dohliadali skauti zo Švédska. Taktiež prebehla aj slávnostná korunovácia víťazov a pasovanie za rytierov.

ZOO – Lešná/Zlín

2. mája zorganizovali oddieli v Omšeni a v Tr. Teplej výlet do zoologickej záhrady Lešná. Plný autobus detí a ich vedúci a známi sa veľmi tešili na tento výlet. Po prehliadke ZOO ostalo čas aj na malé občerstvenie. Počas celej cesty domov sa neustále spievalo.

Oslava sv. Juraja 9. 5. 2009

Od skorého rána sa v Podhradí pripravoval skautský pretek a slávnostný táborák. Okolo 50 skautov a skautiek z Teplej a Omšenia si preverilo svoje schopnosti v rôznych súťažných disciplínach. Zahráli sme sa nové hry a popoludní sa pri táboráku konali skautské sľuby. Naši starší skauti nám pripravili dobrý skautský guláš. Neostalo nič.

Čajový závod – Třebíč /ČR/ 29. - 31. 5. 2009

Dlho očakávaná cesta do Třebíča už prišla. Už sa nás nevedeli dočkať kedy prideme a my zase kedy spolu zažijeme nové zážitky. Na Dálešickej priehrade sa konal medzinárodný závod na lodkách- pramiciach. Naša posádka skončila na druhom mieste. Okrem toho sme navštívili aj mesto a pamiatky UNESCO. Dozvedeli sme sa niečo nové a naše skautky z Třebíča sa pekne o nás starali. Už sa na ne tešíme zase u nás v septembri.

Tábor Vlára 2009

3. - 12. 7. 2009

Hneď na začiatku prázdnin náš zbor uskutočnil letný skautský tábor pri Vlárskom Priesmyku popri rieke Vlára. Keďže v tomto roku sa nám podarilo rozbehnúť skauting v Omšeni, tak sme spolu vytvorili ucelený kolektív 52 táborníkov. Niektoré deti si po prvýkrát vyskúšali spať v podsadových stanoch.

Mali sme veľmi veľa zážitkov. Celý tábor sa niesol v prostredí gréckych báji. Deti mohli stretnúť boha Zeusa, Artemisa, Áresa, Afroditu a iné. Spoznávali aký význam, a v čom boli výnimočné, tieto postavy v tej dobe.

Najviac sa deti tešili na nočné stráženie tábora, či na táborového radcu veľkého Šamana.

Na tábore sme mali aj táborovú televíziu Vlárku. Vysielala iba každý druhý deň, ale zato nám priniesla aktuálne informácie z táborového diania v tábore. Okrem spravodajstva sme si mohli pozrieť rôzne scény a počasie. Moderátormi boli Eva Malá a Rastó Ritný. Počas táborenia nás prepadli osy bojovnice a dobodali päť táborníkov. Našťastie všetko dopadlo v poriadku. Novým skautom a skautkám sme predviedli a ukázali ako sa táborí na skautskom tábore. Naučili sme ich nejaké táborové stavby. Počas tábora sa uskutočnil pre dospelákov „Základný kurz o skautingu“ a v romantickej noci s duchovným nádychom sa skladali skautské sľuby. Brat Alah nás prekvapil mimoriadnou ukážkou skautského táboráku na ktorú tak ľahko nezabudneme. Bez roverov by nebol ani tábor. Pomohli pri stavbe tábora, hangáru a pri stavbe mosta čiže lávky cez rieku Vlára. Bola to náročná stavba, keďže sme museli lávku stavať viac ako 12 m dlhú. Urobili sme dobrú vec a hlavne pre táborníkov po nás, aby nemuseli chodiť po vode.

Na tábore čakali roverov aj rôzne výzvy. Tri orlie perá splnili šiesti a dvom sa to nepodarilo. Dve obce, dve sv. omše. Jednu slúžil p. farár z Omšenia a jednu p. farár z Teplej. Tieto poľné omše boli duchovným posilnením pre táborníkov.

Veľkým prínosom počas tábora boli nové vodkyne oddielov, ktoré dokázali že vedia pracovať s deťmi a myslím, že táto táborová skúsenosť ich navnadí na dobrú prácu v oddieloch. Na záver, by som chcel poďakovať kuchárom za dobrú stravu a nášmu sponzorovi, pekárni Homôlka z Dolnej Poruby. Tento tábor bol super a tak ľahko naň nezabudneme. Naše priateľstvá sa upevnili a nové oddiely v Omšeni zapadli do nášho zboru, ako jeden tím.

**Vodca zboru
Stanislav Vyhlídal**

Prečo je očkovanie psa dôležité?

Protilátky, ktoré získa šteňa v prvých hodinách po narodení pasívne príjmom materského mlieka, chránia jeho organizmus len po dobu niekoľkých týždňov. Od piateho týždňa veku nastáva veľmi dôležité obdobie pre ochranu šteňaťa. Je treba, aby množstvo špecifických protilátok v krvi nekleslo pod účinnú hladinu a šteňa bolo aj naďalej chránené proti infekčným chorobám. K tomu slúži očkovanie.

Väčšina pôvodcov závažných infekčných ochorení psov sa nachádza vo vonkajšom prostredí, v ktorom sa pes bežne pohybuje, a kde sa môže niektorou z chorôb nakaziť. Toto platí najmä pre miesta s vysokou koncentráciou psov (obce, sídliská, parky, výstavy psov). Niektoré infekčné ochorenia psov sú prenosné na človeka a končia smrteľne (besnota, leptospira, tetanus). Ak pes nie je očkovaný alebo je interval medzi opakovanými očkovaniami príliš dlhý (t.j. nebola dodržaná vakcinačná schéma), pes nie je chránený a môže ochoriť závažnými chorobami. Nesmieme zabúdať na to, že imunita navodená prvým základným očkovaním nie je doživotná a len pravidelným každoročným očkovaním sú zaistené trvale vysoké hladiny špecifických protilátok, ktoré psa bezpečne chránia pred infekčnými ochoreniami po dobu jeho života.

Nijaká vakcína však nedáva stopercentnú záruku, že ochráni psa vo všetkých prípadoch. Ojedinele existujú výnimky, keď je pes alergický na komponent vakcíny. Strach z alergickej reakcie by ale nikdy nemal zabrániť majiteľovi, aby dal očkovať svoje šteňa alebo psa.

MVDr. Jozef Babčan

Postrehy z roznosu doporučených zásielok a činnosti zamestnancov obecného úradu

- občanom chýbajú poštové schránky, nemajú označené byty (dvere) rodinné domy súpisným číslom,
- zabúdame sa prihlásiť či odhlásiť z trvalého (prechodného) pobytu, resp. ohlásiť dlhodobý pobyt v zahraničí (platby za komunálny odpad),
- neprihlasujeme si zmeny vo vlastníctve majetku k dani z nehnuteľnosti,
- neprihlasujeme do evidencie psov svojich štvornohých miláčikov,
- neohlasujeme stavebnému úradu práce, ktoré vykonávame na svojich obydliach a v ich okolí,
- nepreberáme doručované zásielky – ignorujeme pracovníkov obecného úradu pri ich doručovaní,

O s t a t n é:

- vyvážame odpad po katastrofe obce,
- neudržiujeme priestranstvo okolo svojich obydlií,
- zabúdame na vzájomnú komunikáciu a dobré susedské vzťahy.

Usmejme sa a nájdime pre suseda pekné slovo!

obecný úrad

Vyberáme z ponuky nových kníh v obecnej knižnici

Literatúra pre deti a mládež:

Macko Puf - Čarovné slovíčko
Spiderman
Dupkáč
Dupkáč a vajíčko

Disney Walt
Scarry Richard
Funkeová Cornelia

Kerr P.B.

Halliwell Geri
Deary Terry

Brezina Thomas

Štefanič Vladimír

Jefferiesová Cindy

Shan Darren
Wilsonová Jacqueline
Kessler Liz
Harris M.G.

Moras Ingrid

Watt Fiona
Tyldesley Joyce
Sirett Dawn
Hellmibová Margot
Hauenschildová Lýdia

Literatúra pre dospelých:

Didi Ludovít
Johnstonová Joan
Meyerová Stephanie

Baloghová Magda
Mortenson Greg
Haranová Elizabeth
Wallsová Jeannette
Germain Rafaele
Bradfordová B.T.
Kučerová Iva
Ridziová Erika
Proctorová Candice
Dán Dominik

Hevier Daniel
Scott Manda
Nagaj Ondrej
Clark Mary Higgins
McNish Cliff
Crais Robert
Brost Hauke

Murín Gustáv

Exley Helen
Horáková Katarína
Gajdošová Eva

Bocková Anna
Dowswell Paul

MacDonald Fiona

Dupkáčov nový kamarát
Dobrodružstvo s myškami
Autá

Neposlušné prasiatko
Lovci prízrakov

v hrôzostrašnom ohni
Atramentové srdce

Deti čarovnej lampy -

Deň džinovských bojovníkov

Eugénia Levanduľová zasahuje

Hrôzostrašná história

- Čarodejnice

Hrôzostrašná história - Piráti

Klub záhad - Návrat zo záhrobia

Klub záhad - Prízraky bez tváre

Kráľovná z Tammiru -

Priatelja čarovnej vrby

Super škola 8 - Vianočné hviezdy

Super škola 9 - Popová diva

Super škola 10 - Súboj kapiel

Upírov učení - Nočná mora pokračuje

www.trápenie

Zázračná víla Filipy Fišerovej

Prípady Joshua - Neviditeľné mesto

Objavujeme svet - Zvieratá

Oblíbené zvieratká z korálikov

Figúrky z korálikov

365 nápadov

Egypt - Na vlastné oči

Prvá kniha o maľovaní

Všetko o psoch

Všetko o zemi

Všetko o zemi

Všetko o zemi

Všetko o zemi

Cigánkina veštba

Druhá šanca pre lásku

Hostiteľ

Zatmenie

Zrkadlenie

Tři šálky čaje

Slno nad Edenom

Sklený zámok

Gin tonic a uhorka

Impérium

Lovíť alebo nebyť

Na konci dúhy

Noc v raji

Noc temných klamstiev

Knieža smrť

Kniha, ktorá sa stane

Krištáľová lebka

Píšem si namiesto Teba

Tú pieseň som už počul

Anjel

Posledný detektív

Ako pochopiť muža -

Praktický návod len pre ženy

Návod na dlhovekosť -

Krátko rady na dlhý partnerský život

Práca ženy nemá konca

Umenie zdravo žiť

Prehľad psychológie -

Výber psychologických disciplín

Nauka o spoločnosti

Druhá svetová vojna -

Najvýznamnejšie udalosti

Kultúra ľudstva

- Zuzana Macková -

MATERSKÁ ŠKOLA

SME AKO MALÝ PRAMIEŇOK, KTORÝ NABERÁ SILU A CHCE PLÁVAŤ, ROZŠIROVAŤ SA ...

„Dieťa nerastie najprv a až potom sa vychováva a vzdeláva ...

Dieťa sa vyvíja tým, čo sa vychováva a vzdeláva...“

S.L. Rubinštejn

Tak ako rýchlo tečie vodička v tom našom teplanskom potôčiku, tak rýchlo plynie čas.

Pred tromi rokmi a niektorí ešte skôr, sme začali chodiť do MŠ. Začiatky boli pre nás viacerých ťažké a uplakané. Veď sme mnohí z nás prvý raz bez mamičky a otecka. Zoznámiť sa s MŠ, adaptovať sa v neznámom prostredí nám pomáhali pani učiteľky Ivetka a Zuzka.

Ani sme sa nenazdali a už sme predškôláci. Od začiatku našej dochádzky do MŠ sa nám snažili naše pani učiteľky byť druhými mamičkami. Naučili nás samostatnosti, životu v kolektíve, pravidlami slušného správania nám ukázali ako sa vyhýbať konfliktom, prípadne ako ich riešiť.

Vštepili nám základné hygienické návyky, formou hry nám umožnili popasovať sa so základmi matematických predstáv, naučili nás kresliť, maľovať, hrať sa veľa hudobno-pohybových hier.

Básniček a pesniček vieme hádam na všetky možné témy, na všetky ročné obdobia. Poznáme mnohé rozprávky, prelistovali sme si nejednu encyklopédiu a zážitkovým učením a učením na základe vlastnej motivácie sme sa prelúskali cez mnohé „divy sveta“. (keramická dielňa v Dubnici nad Váhom, výchovné koncerty, divadielka, poznávacie výlety, návšteva knižnice, zubnej ambulancie, ZŠ...)

Súťažili sme v rôznych športových disciplínach, cvičili sme každý deň, často aj v telocvični ZŠ a tak sme robili niečo nielen pre svoje zdravie, ale cvičili sme hlavne s radosťou. To, čo sme si natrénovali, zúročili sme na Detskej regionálnej olympiáde v Trenčianskej Tepłej a tento školský rok v Trenčian-

skych Tepliciach. Ako družstvo predškôlakov, ktorí reprezentovali našu MŠ, sme z piatich družstiev skončili na druhom mieste.

Darilo sa krásne i jednotlivcom. Tým, že naša MŠ je školou podporujúcou zdravie, vieme, čo je pre naše zdravie dôležité a čo nám naopak škodí. Uskutočnili sme projekt „Zdravý úsmev“, spolu s rodičmi a starými rodičmi sme pod vedením našich pani učiteliek pracovali aj na projekte „Tajomstvá múdrosti ukryté v spomienkach našich starých a prastarých rodičov“. Písali sme si na obidve témy do triedneho časopisu „Škôlkárik“. V mesiaci október – mesiaci úcty k starším, sme navštívili babičky v domove dôchodcov a našim programom sme im spríjemnili deň. Nezabudli sme na babičky ani na Vás Teplania (hoci naše zámery prerušilo zlé počasie), keď sme v novom roku koledovali po našej obci. Naštudovali sme si i divadlo „Babkina a dedkova záhradka“, čím sme nielen prekvapili našich rodičov na besiedke, ale zdokonaľovali sme si čistú výslovnosť v našom materinskom jazyku, rozširovali slovnú zásobu a dramatizáciou sme posmelili niektorých našich nesmelých kamarátov z triedy.

Zapojili sme sa do projektu Trenčianskej vodohospodárskej spoločnosti a Trenčianskej nadácie „Daj si vodu z vodovodu“. Zoznámili sme sa s jej večným kolobehom, s potrebou jej šetrenia a uvedomili sme si dôležitosť pitného režimu, dôležitosť vody – ako základu života vôbec.

V rámci projektu sme absolvovali výlet do Trenčína na krásny program do Domu armády, exkurziu na čističku vody v Trenči. Teplej a besedu v MŠ. Na tému vody sme veľa kreslili, maľovali a v súťaži o najpútavejšie leporelo „O ceste vody“ sme získali v rámci okresu hlavnú cenu Generálnej riaditeľky

Vodohospodárskej spoločnosti. Za odmenu sme boli v ZOO Bojnice, kde sme spolu celý kolektív aj s niektorými rodičmi a našimi pani učiteľkami zažili krásne zážitky, ktoré nám ostanú v pamäti na celý život. Videli sme veľa zvieratiek, kúpili sme si varenú kukuricu, kúpeľné oblátky a dokonca aj hračky, či pohľadnice. Bolo nám veľmi veselo, veď sme si aj stále spievali: „Dnes je krásny deň. Splnil sa nám sen. Prečo?“

Výlet v ZOO, autobusom – to je paráda!

Hurá, hurá, trikrát hurá – nech žije naša ZOO VÝPRAVA.“

Téma vody nás sprevádzala aj na našej Rozlúčkovej besiedke s MŠ. Pani učiteľky vedeli, že sme talentovaní herci a herečky a tak nacvičiť dosť náročné divadlo „O ceste vody“, bola pre nás hračka.

A tak ako rýchlo tečie vodička v tom našom teplanskom potôčku... Tak rýchlo plyní čas a z nás predškolákov po lete, keď príde farebná jeseň, budú prváci v ZŠ.

Dovoľte nám, poďakovať všetkým našim rodičom a pani učiteľkám, že nám v našom predškolskom období života dali lásku, bezpečie, prvé životné a sociálne vzory. Že podporovali naše záujmy, slobodu – spontánnosť a citové prežívanie. Že nás viedli k zodpovednosti, sebaistote, že podporili náš celostný – osobnostný rozvoj.

„Na tri ročky škôlka milá, rada si nás pritúlila.

Lúčime sa hračky známe, už odtiaľto odchádzame.

Lebo veľká škola čaká, na každého predškoláka.“

Za predškolákov v šk. roku 2008/2009

Triedne učiteľky

I. Rindáková a Z. Buchlová

Olympijský deň v základnej škole 26. jún 2009

Hlavným zmyslom organizovania Olympijského festivalu detí a mládeže Slovenska (OFDMS) je podnietiť všetkých zodpovedných, aby pochopili význam športu pre život a vývoj detí a mládeže a v záujme toho vyvinuli väčšie úsilie k jeho praktickej realizácii. Cieľom je snažiť sa osloviť všetky deti a získať ich pre pravidelné športovanie.

26. jún sa v našej škole niesol v duchu športu, ale aj kultúry, olympijského vzdelávania, environmentálnej výchovy i výtvarnej súťaže.

O 8.45 sme sa všetci zhromaždili na školskom dvore, aby sme sa pripravili na slávnostné otvorenie Olympijského festivalu. O 9.00 pani riaditeľka Ivana Majorošová a pán starosta Milan Berec predniesli krátky prejav a pán starosta vyhlásil Olympijský festival detí a mládeže v Trenčianskej Teplej za otvorený. Nasledoval úvodný ceremoniál - významní športovci našej školy za sprievodu hymny priniesli na štadión vlajku OFDMS a pochodeň. Štefan Ptáček v mene športovcov predniesol sľub, ktorý sa týkal dodržiavania pravidiel, ktorými sa festival riadi. Pán učiteľ Hudec, hlavný rozhodca, tiež v mene rozhodcov a funkcionárov predniesol sľub.

Po otvorení festivalu sa rozhodcovia - pedagógovia - i deti rozšli na svoje športoviská. Každý žiak z triedy súťažil v dvoch disciplínach jednotlivcov vo svojej kategórii.

Pre deti prvého stupňa okrem športových disciplín boli pripravené rôzne súťaže. Medzi najobľúbenejšiu súťaž patrilo skákanie vo vreci. Deti tiež zaujal hod tenisovou loptičkou do kruhu, ale i iné súťaže, napr. skákanie do piesku, beh, stavanie pyramídy z kociek, hra - Vták-ohnivák atď. Naši najmenší sa zapojili aj do výtvarnej súťaže a rôznymi pomôckami výtvarne znázornili Olympijský festival.

Naši škôlkari - predškoláci, ktorí sa tiež zúčastnili na Olympijskom dni a spolu s nami si zašportovali, zapievali peknú pesničku, ktorú si pre nás pripravili.

Jednou z atrakcií dňa bol aj Športhrad. Deti svojou múdrosťou, presnosťou, kombinovanými schopnosťami a vzájomnou spoluprácou mali dobyť Športhrad kráľovnej Atletiky. Plnili rôzne úlohy, za ktoré získali indicie a z nich zložili heslo športového olympijského dňa.

Žiaci druhého stupňa postupovali presne podľa harmonogramu športových súťaží. Zapojili sa do týchto športových disciplín: beh na 60, 100, 400, 1000 m, hod tenisovou loptičkou do diaľky, hod kriketovou loptičkou, skok do diaľky, futbalové zápasy, vybíjaná, volejbal, gymnastika.

Počas Olympijského festivalu sa o zábavu a kultúru postaral aj literárno-dramatický krúžok. Žiaci pripravili súťaž - Naša škola má talent. Pätnásť jednotlivcov či skupín nás obohatili svojimi talentami a spestrili nám deň spevom, tancom, recitáciou, ale aj inými rôznymi číslami - ako smiechom, kričaním atď.

Súkromná základná umelecká škola v Trenči. Teplej a naši diskdžokeji - Maťo a Ivan sa postarali o hudbu počas dňa.

Aby sme si prehĺbili vedomosti o olympizme, triedne kolektívy dostali test týkajúci sa olympijských hier,

ZÁKLADNÁ ŠKOLA

a ich úlohou bolo počas dňa test vyplniť. Potrebne informácie mohli získať na pripravených nástenkách.

Počas festivalu tiež nechýbal pitný režim a pre každého športovca bol pripravený sladučký puding.

O 14:36 sme na pôde našej školy privítali vzácných hostí: štátnu tajomníčku Ministerstva školstva SR **Mgr. Bibianu Obrimčákovú** a poslancov Národnej rady: **MUDr. Petra Obrimčáka** - poslanca NR SR, Smer-SD, **Mgr. Ol'gu Nachtmannovú** - poslankyňu NR SR, Smer-SD, **Ing. Magdu Košútovú** - poslankyňu NR SR, Smer-SD, pána **Antona Javorku** - zakladateľa a hlavného organizátora medzinárodnej olympiády detí a mládeže Kalokagatia, pána **Jozefa Marčeka** - starostu obce Omšenie.

Náš pán starosta privítal hostí a deti zo súkromnej umeleckej školy zahrali na privítanie zopár pesničiek.

Okolo pätnástej hodiny začalo vyhodnocovanie športových súťaží. Pani riaditeľka vyhlásila víťazov, ktorí prijali medaily a poháre z rúk poslancov Národnej rady či štátnej tajomníčky.

Počas vyhlásenia výsledkov OFDM sa zrak nás všetkých upriamil ešte na jednu športovkyňu našej školy **Veroniku Izraelovú** (v týchto dňoch už študentku Obchodnej akadémie v Trenčíne). Vďačíme jej za mnohé športové úspechy, a preto jej právom patrí ocenenie najúspešnejšia športovkyňa ZŠ v Trenčianskej Tepľej v rokoch 2005 - 2009.

Pred záverečným ceremoniálom sme ešte raz zaspievali hymnu súťaže **Naša škola má talent** a Olympijský deň sme ukončili fanfárou, zhasnutím ohňa a odnesením vlajky.

Hymna súťaže : Naša škola má talent

1. Naša, naša škola pekná,
naša, naša škola pekná.
Je nám dobre, keď sme v škole,
nachádzame nové ciele,
viete, na nás nikto nemá.

2. Každý talent sa tu hodí,
všetkým sa nám dobre vodí.
Však ti nikto neublíži,
vyhrať predsa môže každý,
vieme, na nás nikto nemá. (Mgr. Monika Košúthová)

Na záver ešte jedna skvelá správa. Naša škola bola vyhodnotená za prípravu, priebeh a organizáciu Olympijského festivalu detí a mládeže v rámci Trenčianskeho kraja, ako najlepšia škola a dňa 16. septembra sme si prevzali toto vysoké ocenenie z rúk Jána Mikolaja, podpredsedu vlády SR a ministra školstva SR. Pri oceňovaní bol prítomný aj prezident SR **Ivan Gašparovič**, prezident Slovenského olympijského výboru **František Chmelár**, predseda Slovenskej asociácie športu na školách **Anton Javorka**, predseda združenia miest a obcí Slovenska **Michal Sýkora** a predseda združenia samosprávnych krajov **Vladimír Bajan**. Za našu dlhoročnú prácu v športovej oblasti sme získali to najvyššie vyznamenanie. Sme hrdí na toto ocenenie.

Mne patrí poďakovať sa všetkým zamestnancom školy za trpezlivosť a vysokú ústretovosť pri organizovaní našich podujatí.

Mgr. Ivana Majorošová
riaditeľka školy

INFORMUJEME

VOLBY DO EURÓPSKEHO PARLAMENTU

6.6.2009

OKRSOK ČÍSLO	ZAPÍSANÍ VOLIČI	VYDANÉ OBÁLKY	ODOVZDANÉ OBÁLKY	PLATNÉ ODOVZDANÉ HLASY
1.	1 088	189	189	172
2.	859	178	178	170
3.	773	134	134	128
4.	519	94	94	92
SPOLU	3 239	595	595	562

percento účasti 18,37%

VOLBY DO EURÓPSKEHO PARLAMENTU

6.6.2009

		OKRSOK č. 1	OKRSOK č. 2	OKRSOK č. 3	OKRSOK č. 4	SPOLU
Ludová strana Hnutie za demokratické Slovensko	1	35	47	35	11	128
Sloboda a Solidarita	2	9	5	4	-	18
SMER - sociálna demokracia	3	54	35	37	22	148
Strana zelených	4	9	2	1	1	13
Slovenská demokratická a kresťanská únia - Demokratická Strana	5	21	14	20	13	68
Demokratická strana	6	1	-	-	-	1
MISIA 21 - Hnutie kresťanskej solidarity	7	1	2	-	-	3
Agrárna strana vidieka	8	-	-	-	-	-
Konzervatívni demokrati Slovenska - Občianska konzervatívna strana	9	5	4	4	8	21
Strana maďarskej koalície	10	-	-	-	-	-
Komunistická strana Slovenska	11	4	4	5	-	13
Rómska iniciatíva Slovenska	12	-	-	-	-	-
Slovenská národná strana	13	6	9	5	3	23
LIGA, občiansko-liberálna strana	14	-	-	-	-	-
Strana demokratickej ľavice	15	1	-	1	2	4
Slobodné fórum	16	-	4	1	2	7
Kresťanskodemokratické hnutie	17	26	44	15	30	115

POĎAKOVANIE

Týmto by som chcel poďakovať tým, ktorí mi pomohli pri budovaní detského ihriska na ulici A. Hlinku svojou pomocou osobnou alebo bezplatným poskytnutím materiálu na jeho stavbu.

Rodine pána Marcela Majchera, p. Matúšovi Madovému, Ing. Michalovi Petříčkovi, rod. Martinkovej, rod. Sklenárovej a rod. Markovej.

MUDr. Milan Bubeník

PROSBA ŠKÔLKÁROV

V MENE DETÍ A CELÉHO PERSONÁLU MŠ TR. TEPLÁ, ŽIADAM ŠKOLÁKOV, ABY ÚMYSELNE NENIČILI AREÁL MŠ, BUDOVU A ZÁHRADNÉ NÁRADIE.

TIEŽ, ŽIADAM RODIČOV, ABY ICH PATRIČNE USMERNILI A ZAUJÍMALI SA, ČO ICH DETI VO VOĽNOM ČASE ROBIA.

JE NEUNOSNE, ABY SA ŠKOLÁCI ZABAVÁLI UBLIŽOVANÍM MLADŠÍM A NIČENÍM TOHO, ČO NIEKTO PRACNE VYBUDUJE. VERÍM V NÁPRAVU.

NAĎA PETROVA
RIADITELKA MŠ

Obecné zastupiteľstvo v Trenčianskej Teplej schválilo dňa 24. 8. 2009 Všeobecné záväzné nariadenia: VZN č. 1/2009 Obce Trenčianska Teplá o poskytovaní sociálnych služieb, VZN č. 2/2009 o usporiadaní verejných kultúrnych podujatí a o organizovaní verejných telovýchovných podujatí, športových podujatí a turistických podujatí, VZN č. 3/2009 – Povodňový plán záchranných prác tieto VZN budú k dispozícii občanom k nahliadnutiu na obecnom úrade – sekretariáte I. poschodie č. dverí 5.

- obecný úrad -

Vážení občania,

obraciame sa na Vás so žiadosťou o zachovanie kultúrneho a historického dedičstva po našich predkoch.

Pri triedení rodinných dokladov často vyhadzujeme staré dokumenty a fotografie, ktoré môžu byť zaujímavé z kultúrneho pohľadu pre obec.

Žiadame Vás preto, kým tieto poklady odhodíte, navštívte pracovníkov pre kultúru na obecnom úrade a preverte možnosť ich využitia pre obec.

Ďakujeme za záchranu všetkých zaujímavých dokladov a fotografií.

- obecný úrad -

PÍŠTE NÁM

Vážení občania, určite máte veľa nápadov, zážitkov, postrehov z diania v našej obci, s ktorými by ste sa chceli podeliť. Napíšte ich. Príspevky môžete priniesť osobne na sekretariát obecného úradu. ĎAKUJEME.

Redakcia nezodpovedá za obsah dodaných príspevkov a vyhradzuje si právo príspevky skrátiť, redakčne upraviť alebo aj neuverejniť.

Názory čitateľov nemusia vyjadrovať stanovisko redakcie. Tlačiarenský škriatok možný.

Náklad 1500 ks. Nepredajné.

Budúca uzávierka Teplanského občasnika 16. novembra 2009.

Vydáva:

Obecný úrad, M. R. Štefánika 376/30,
914 01 Trenčianska Teplá

redakčná rada:

Monika Bubeníková - Mozoláková,
Zuzana Macková

administrácia a inzercia:

obecný úrad, číslo telefónu: 032/6591311,

fax: 032/6591241

email: obecnnyurad@trencianskatepla.sk,

bubenikova@trencianskatepla.sk

technické spracovanie: DIGIPRESS Trenčín

tlač: T-EXPRES Trenčín

Evidenčné číslo MKSR: EV 2856/09

V súlade s § 6 ods. 3 zákona č. 167/2008 Z. z. (tlačový zákon) uverejňujeme, že vlastníkom periodika Teplanský občasník je Obec Trenčianska Teplá.